A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2017. január 11.*

„Előzetes döntéshozatal — Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés — 2008/909/IB kerethatározat — 7. cikk — A kettős büntethetőség feltétele — 9. cikk — Az elismerés és a végrehajtás megtagadásának a kettős büntethetőség hiányára alapított okai — A végrehajtó államnak a kibocsátó államban hatósági határozat megsértéséért elítélt állampolgára”

A C-289/15. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Krajský súd v Prešove (eperjesi regionális bíróság, Szlovákia) a Bírósághoz 2015. június 15-én érkezett, 2015. június 3-i határozatával terjesztett elő a

Jozef Grundza

ellen

a **Krajská prokuratúra Prešov** részvételével folytatott büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (ötödik tanács),

tagjai: J. L. da Cruz Vilaça tanácselnök, M. Berger (előadó), A. Borg Barthet, E. Levits és F. Biltgen bírák,

főtanácsnok: M. Bobek,

hivatalvezető: M. Aleksejev tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2016. május 25-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a cseh kormány képviseletében M. Smolek és J. Vláčil, meghatalmazotti minőségben,

– az osztrák kormány képviseletében C. Pesendorfer, meghatalmazotti minőségben,

– a szlovák kormány képviseletében B. Ricziová, meghatalmazotti minőségben,

– a svéd kormány képviseletében A. Falk, L. Swedenborg, C. Meyer-Seitz, U. Persson, E. Karlsson és N. Otte Widgren, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében W. Bogensberger, J. Javorský és S. Gruenheid, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: szlovák.

a főtanácsnok indítványának a 2016. július 28-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal (HL 2009. L 81., 24. o.) módosított, a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés-büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat (HL 2008. L 327., 27. o.; a továbbiakban: 2008/909 kerethatározat) 7. cikke (3) bekezdésének és 9. cikke (1) bekezdése d) pontjának értelmezésére irányul.

2 E kérelmet egy cseh bíróság által Jozef Grundzával szemben hozott büntetőítélet elismerése és a kiszabott szabadságvesztés-büntetés Szlovákiában történő végrehajtása iránt folyamatban lévő eljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2008/909 kerethatározat (5) preambulumbekezdése értelmében:

„A büntetőeljárásokban érvényesülő eljárási jogok rendkívül fontos szerepet játszanak az igazságügyi együttműködés terén a tagállamok közötti kölcsönös bizalom biztosításában. A tagállamok közötti, más tagállamok jogi rendszere iránti kölcsönösen érvényesülő különös bizalommal jellemezhető kapcsolatok lehetővé teszik a kibocsátó állam hatóságai által hozott határozatoknak a végrehajtó állam által történő elismerését. Ennélfogva mérlegelni kell az Európa Tanács büntetőítéletek végrehajtására vonatkozó eszközeiben megállapított együttműködés továbbfejlesztését, különösen az olyan esetekben, amikor uniós állampolgárokkal szemben egy másik tagállam szabadságvesztés-büntetést kiszabó ítéletet hozott, vagy szabadságelvonással járó intézkedést alkalmazott. […]”

4 Az említett kerethatározatnak a „Célkitűzés és hatály” című 3. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) E kerethatározat célja azon szabályok megállapítása, amelyek értelmében a tagállamok az elítélt személy társadalmi beilleszkedésének elősegítése érdekében elismernek egy ítéletet és végrehajtják a büntetést.

[…]

(3) Ez a kerethatározat csak a kerethatározat szerinti ítéletek elismerésére és a büntetések végrehajtására alkalmazandó. […]

[…]”

5 A 2008/909 kerethatározatnak a „Kettős büntethetőség” című 7. cikke értelmében:

„(1) E kerethatározat értelmében és a kettős büntethetőség mérlegelése nélkül az ítélet elismerésére és a büntetés végrehajtására kerül sor az alábbi bűncselekmények esetében, ha azok a kibocsátó állam joga szerint a kibocsátó államban legalább háromévi szabadságvesztés-büntetéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel büntetendők:

– bűnszervezetben való részvétel,

– terrorizmus,

– emberkereskedelem,

– gyermekek szexuális kizsákmányolása és gyermekpornográfia,

– kábítószerek és pszichotróp anyagok tiltott kereskedelme,

– fegyverek, lőszerek és robbanóanyagok tiltott kereskedelme,

– korrupció,

– csalás, […]

– bűncselekményből származó jövedelem tisztára mosása,

– pénzhamisítás, […]

– számítógépes bűncselekmények,

– környezettel kapcsolatos bűncselekmények, […]

– segítségnyújtás jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz,

– szándékos emberölés, súlyos testi sértés,

– emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme,

– emberrablás, személyi szabadságtól való jogellenes megfosztás és túszejtés,

– rasszizmus és idegengyűlölet,

– szervezett vagy fegyveres rablás,

– kulturális javak tiltott kereskedelme, […]

– csalás,

– zsarolás és védelmi pénz szedése,

– termékhamisítás és szerzői jogi termékekkel történő kalózkodás,

– hivatalos okmányok hamisítása és azzal való kereskedés,

– fizetőeszközök hamisítása,

– hormontartalmú anyagok és más növekedésserkentők tiltott kereskedelme,

– nukleáris és radioaktív anyagok tiltott kereskedelme,

– lopott gépjárművek kereskedelme,

– erőszakos közösülés,

– gyújtogatás,

– a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények,

– repülőgép/hajó jogellenes hatalomba kerítése,

– szabotázs.

[…]

(3) Az (1) bekezdésben fel nem sorolt bűncselekmények esetében a végrehajtó állam az ítélet elismerését és a büntetés végrehajtását ahhoz a feltételhez kötheti, hogy az olyan cselekményekre vonatkozzon, amelyek a végrehajtó állam joga szerint is – a tényállási elemektől és a minősítéstől függetlenül – bűncselekménynek minősülnek.

(4) A kerethatározat elfogadásakor vagy azt követően, a Tanács Főtitkárságának megküldött nyilatkozatban minden tagállam kijelentheti, hogy nem alkalmazza az (1) bekezdést. Az ilyen nyilatkozat bármikor visszavonható. E nyilatkozatokat, vagy a nyilatkozatok visszavonását közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.”

6 A 2008/909 kerethatározatnak „Az ítélet elismerése és a büntetés végrehajtása” című 8. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A végrehajtó állam illetékes hatósága elismeri a […] részére továbbított ítéletet, és haladéktalanul megteszi a büntetés végrehajtásához szükséges intézkedéseket, kivéve, ha az illetékes hatóság úgy dönt, hogy az elismerés és a végrehajtás megtagadásának 9. cikk szerinti okai valamelyikére hivatkozik.”

7 A 2008/909 kerethatározatnak „Az elismerés és a végrehajtás megtagadásának okai” című 9. cikke az (1) bekezdésének d) pontjában az alábbiakat mondja ki:

„A végrehajtó állam illetékes hatósága megtagadhatja az ítélet elismerését és a büntetés végrehajtását, amennyiben:

[…]

d) a 7. cikk (3) bekezdésében említett esetben, valamint – ha a végrehajtó állam a 7. cikk (4) bekezdése szerinti nyilatkozatot tett – a 7. cikk (1) bekezdésében említett esetben az ítélet olyan cselekményekre vonatkozik, amelyek a végrehajtó állam joga szerint nem minősülnek bűncselekménynek. Mindazonáltal, adók vagy illetékek, vámok és deviza vonatkozásában az ítélet végrehajtása nem tagadható meg azon az alapon, hogy a végrehajtó állam joga nem ugyanolyan típusú adót vagy illetéket ír elő, vagy nem ugyanolyan típusú adó-, illeték-, vám- és devizaszabályokat tartalmaz, mint a kibocsátó állam joga”.

A szlovák jog

8 A 2008/909 kerethatározatot a szlovák jogrendbe a 344/2012. sz. törvénnyel módosított zákon č. 549/2011 o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii (az Európai Unióban a személyi szabadság korlátozásával járó büntetőjogi szankciót kiszabó határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 549/2011. sz. törvény; a továbbiakban: 549/2011. sz. törvény) ültette át.

9 Az 549/2011. sz. törvény 4. és 16. cikke ülteti át a szlovák jogba a 2008/909 kerethatározat 7., illetve 9. cikkét.

10 Az 549/2011. sz. törvénynek a 2008/909 kerethatározat 7. cikke (3) bekezdésének megfelelő 4. cikkének (1) bekezdése értelmében „a Szlovák Köztársaságban elismerhető és végrehajtható a határozat, ha a határozat meghozatalának alapját képező cselekmény a szlovák jogrend szerint is bűncselekménynek minősül […]”.

11 A 549/2011. sz. törvénynek a 2008/909 kerethatározat 7. cikkének (1) bekezdését átültető 4. cikkének (2) bekezdése szerint, amennyiben olyan bűncselekményre vonatkozó határozat elismerését és végrehajtását kérik, amelyre a kibocsátó államban legalább három évig terjedő szabadságvesztés-büntetés szabható ki, és amelyet a határozat végrehajtására vonatkozó tanúsítványban a kibocsátó állam bírósága a 4. cikk (3) bekezdésében meghatározott bűncselekmények egyik vagy több kategóriájába besorolható bűncselekményként jelöl meg, az eljáró bíróság nem vizsgálja a kettős büntethetőséget.

12 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kifejti, hogy az 549/2011. sz. törvény 4. cikkének (3) bekezdésében felsorolt bűncselekmény-kategóriák a 2008/909 kerethatározat 7. cikkének (1) bekezdésében foglalt bűncselekményeknek felelnek meg.

13 Az 549/2011. sz. törvénynek a 2008/909 kerethatározat 9. cikke (1) bekezdése d) pontjának megfelelő 16. cikke (1) bekezdésének b) pontja előírja, hogy „[a] bíróság megtagadja a határozat elismerését és végrehajtását, amennyiben a határozat meghozatalának alapját képező cselekmény a Szlovák Köztársaság joga szerint nem minősül bűncselekménynek, és ha nem a 4. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti eljárásról van szó”. Mindazonáltal „adók vagy illetékek, vámok és deviza vonatkozásában az ítélet végrehajtása nem tagadható meg csupán azon az alapon, hogy a Szlovák Köztársaság jogrendje nem ugyanolyan típusú adót vagy illetéket ír elő, vagy nem ugyanolyan típusú adó-, illeték-, vám- és devizaszabályokat tartalmaz, mint a kibocsátó állam joga”.

14 A zákon 300/2005 Z.z., Trestný zákon (szlovák büntető törvénykönyv) 348. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében, „aki olyan tevékenységet folytat, amelynek gyakorlásától bíróság vagy más hatóság határozatával eltiltották, és ezzel e határozat végrehajtását megakadályozza vagy lényegesen megnehezíti, két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő”.

A cseh jog

15 A zákon nº 40/2009 Sb., Trestní zákoník (cseh büntető törvénykönyv) 337. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében, „aki olyan tevékenységet folytat, amelynek gyakorlásától bíróság vagy más hatóság határozatával eltiltották, vagy amelyre vonatkozó engedélyét más jogszabályi rendelkezés alapján visszavonták vagy elvesztette, és ezzel e határozat végrehajtását megakadályozza vagy lényegesen megnehezíti, két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

16 2014. október 3-án az Okresní soud v Chebu (chebi járásbíróság, Cseh Köztársaság) J. Grundza szlovák állampolgárt halmazati büntetésben tizenöt hónap szabadságvesztésre ítélte betöréses lopás és hatósági határozat végrehajtásának akadályozása, mégpedig a Magistrát mesta Přerov (přerovi városi polgármesteri hivatal, Cseh Köztársaság) 2014. február 12-én vele szemben elrendelt járművezetéstől való, határozott ideig tartó eltiltás megszegése miatt.

17 A 2014. október 3-i ítéletet a 2008/909 kerethatározat 1. mellékletében meghatározott tanúsítvánnyal együtt továbbították a Krajský súd v Prešovének (eperjesi regionális bíróság, Szlovákia) az ítélet elismerése és az említett büntetés Szlovákiában történő végrehajtása céljából.

18 Ez a bíróság az előzetes döntéshozatalra utaló határozatában kifejti, hogy az alapügyben szóban forgó vétségeket a kibocsátó állam, vagyis a Cseh Köztársaság bírósága nem a 2008/909 kerethatározat 7. cikkének (1) bekezdésében felsorolt bűncselekményekként jelölte meg, úgyhogy a halmazati büntetésben kiszabott tizenöt hónap szabadságvesztés-büntetés végrehajtása annak megállapításától függ, hogy a 2014. október 3-i ítéletben meghatározott cselekmények a szlovák jogrend szerint is bűncselekménynek minősülnek-e.

19 Márpedig az említett bíróság kétségeit fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a kettős büntethetőség feltétele teljesül-e a „hatósági határozat végrehajtásának akadályozás[ának]” minősülő cselekmény esetében.

20 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a szlovák büntető törvénykönyvnek a hivatalos határozat végrehajtásának akadályozásában álló bűncselekményre vonatkozó 348. cikke (1) bekezdésének d) pontja csak a bíróság vagy más „szlovák” hatóság „Szlovákia területén” végrehajtandó határozataira vonatkozik.

21 A kérdést előterjesztő bíróság szerint tehát azon tényállás értékeléséből, amely miatt J. Grundzát a Cseh Köztársaságban elítélték, konkrétan kitűnik, hogy nem a szlovák büntető törvénykönyv 348. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében vett „bűncselekményről” van szó, mivel ez a cselekmény nem felel meg a hatósági határozat végrehajtása akadályozásában álló bűncselekmény tényállási elemeinek. J. Grundzát ugyanis a Cseh Köztársaság valamely hatósága által elfogadott határozat végrehajtásának megakadályozása miatt ítélték el, amely határozat csakis e tagállam területén fejti ki joghatásait.

22 A kérdést előterjesztő bíróság továbbá arra keresi a választ, hogy a 2008/909 kerethatározat céljára, vagyis az elítélt személy társadalmi beilleszkedésének elősegítésére tekintettel, különösen a büntetőítéletek végrehajtása terén a tagállamok közötti együttműködést fejlesztve, egy olyan esetben, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amelyben a kibocsátó állam jogrendje által védett érdeket sértik meg, meg kell-e vizsgálni *in abstracto* a kettős büntethetőséget, vagyis hogy a végrehajtó állam jogrendje által védett valamely érdeket megsértették-e.

23 E körülményekre tekintettel a Krajský súd v Prešove (eperjesi regionális bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a [2008/909] kerethatározat 7. cikkének (3) bekezdését és 9. cikke (1) bekezdésének d) pontját, hogy a kettős büntethetőség feltétele kizárólag akkor tekinthető teljesítettnek, ha az elismerni kért határozatban hivatkozott cselekmény a tényállás konkrét értékelése alapján (*in concreto*) a végrehajtó ország joga szerint is bűncselekménynek minősül (függetlenül annak fogalmi elemeitől vagy minősítésétől), vagy e feltétel teljesítéséhez elegendő, ha a tényállás általánosságban (*in abstracto*) a végrehajtó ország joga szerint is bűncselekménynek minősül?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

24 A kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy a 2008/909 kerethatározat 7. cikkének (3) bekezdését és 9. cikke (1) bekezdésének d) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy a kettős büntethetőség feltétele teljesítettnek tekinthető egy olyan esetben, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amelyben az ítélet elismerését és a büntetés végrehajtását kérik olyan cselekményekkel kapcsolatban, amelyek a kibocsátó államban „hivatali határozat végrehajtásának a kibocsátó állam területén történő akadályozásában álló bűncselekménynek" minősülnek, és amelyekkel kapcsolatban létezik hasonlóan minősülő bűncselekményi tényállás a végrehajtó állam jogában, de ahol ez utóbbi állam nemzeti szabálya szerint e bűncselekmény csak akkor valósul meg, ha a hivatali határozatot a saját területén működő hatóságok egyike hozta meg.

25 Elöljáróban meg kell állapítani, hogy ahhoz, hogy erre a kérdésre hasznos választ lehessen adni, nem szükséges a kettős büntethetőség *in concreto* vagy *in abstracto* értékelésének fogalmára támaszkodni.

26 E tekintetben meg kell jegyezni elsősorban, hogy a minimális harmonizáció eszközének minősülő 2008/909 kerethatározat, és különösen a kettős büntethetőség feltételére vonatkozó 7. cikke nem tesz említést ezekről a fogalmakról.

27 Másodsorban, amint a főtanácsnok indítványának 26. pontjában kiemeli, a tagállamok eltérően foglalnak állást az említett fogalmaknak a kettős büntethetőséggel összefüggésben vett pontos értelmével kapcsolatban.

28 Az átfogalmazott kérdés megválaszolásához emlékeztetni kell arra, hogy a 2008/909 kerethatározat 7. cikkének (3) bekezdése értelmében, az (1) bekezdésében meghatározott 32 bűncselekmény felsorolása közt nem szereplő bűncselekményeket illetően a végrehajtó állam az ítélet elismerését és a büntetés végrehajtását függővé teheti attól a feltételtől, hogy az ítélet alapjául szolgáló tényállás a saját joga szerint is bűncselekménynek minősül, függetlenül annak tényállási elemeitől vagy minősítésétől. Másképp fogalmazva, ez a rendelkezés lehetővé teszi a végrehajtó állam számára, hogy az ítélet elismerését és a büntetés végrehajtását a kettős büntethetőség követelményének teljesülésétől tegye függővé.

29 Ezzel összefüggésben a 2008/909 kerethatározatnak az elismerés és a végrehajtás megtagadásának okaira vonatkozó 9. cikke az (1) bekezdésének d) pontjában előírja, hogy a végrehajtó állam illetékes hatósága megtagadhatja a kibocsátó államban kihirdetett ítélet elismerését és az ugyanezen államban kiszabott büntetés végrehajtását, ha a kettős büntethetőség feltétele nem teljesül.

30 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy azokat a cselekményeket, amelyek miatt J. Grundzát elítélték, és különösen a hivatali határozat végrehajtásának akadályozását a kibocsátó állam, vagyis a Cseh Köztársaság illetékes hatóságai nem tekintették úgy, hogy a 2008/909 kerethatározat 7. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozó bűncselekmények lennének.

31 Ennélfogva a 2008/909 kerethatározat 7. cikke (3) bekezdésének megfelelően a 2014. október 3-i ítélet elismerése és a halmazati büntetésben kiszabott tizenöt hónap szabadságvesztés-büntetés végrehajtása attól függ, hogy az illetékes szlovák hatóság azt állapítja-e meg, hogy az ítélet tárgyát képező cselekmények a szlovák jogrend szerint is bűncselekménynek minősülnek, függetlenül a kibocsátó államban elfogadott tényállási elemeitől vagy minősítésétől.

32 E pontosítást követően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az uniós jogi rendelkezések értelmezésénél nemcsak a rendelkezés megfogalmazását, hanem a szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek a részét képezi (2015. július 16-i Lanigan-ítélet, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 35. pont; 2016. november 8-i Ognyanov-ítélet, C-554/14, EU:C:2016:835, 31. pont).

33 Elsősorban a 2008/909 kerethatározat 7. cikke (3) bekezdésének megfogalmazását illetően emlékeztetni kell arra, amint azt a főtanácsnok is teszi az indítványának 47. pontjában, hogy ez a rendelkezés a kettős büntethetőség értékelésének terjedelmét írja le, amennyiben megköveteli, hogy a végrehajtó állam illetékes hatósága megvizsgálja, hogy a szóban forgó cselekmények a nemzeti jog szerint is – „a tényállási elemektől és a minősítéstől függetlenül" – „bűncselekménynek minősülnek"-e.

34 Ahogyan az magából az említett 7. cikk (3) bekezdésének szövegéből kitűnik, a kettős büntethetőség értékelésének szükséges és elégséges feltétele az a körülmény, hogy a kibocsátó államban kiszabott büntetés alapjául szolgáló cselekmények a végrehajtó államban is bűncselekménynek minősüljenek. Ebből következik, hogy az nem követelmény, hogy a bűncselekmények mindkét érintett államban azonosak legyenek.

35 Ezt az értelmezést támasztja alá a végrehajtó államban meghatározott bűncselekmény „tényállási eleme[i]től és a minősítés[é]től függetlenül" kifejezés, amiből világosan kiderül, amint azt a főtanácsnok is kiemelte az indítványának 48. és 49. pontjában, hogy nem kell, hogy a kibocsátó és a végrehajtó állam meghatározása szerinti bűncselekmény tényállási elemei, vagy pedig e bűncselekménynek az egyes nemzeti jogok szerinti megnevezése vagy minősítése pontosan egyezzen.

36 Ennélfogva ez a rendelkezés a kettős büntethetőség feltételének értékelésekor egy rugalmas megközelítést ír elő a végrehajtó állam illetékes hatóságai számára, mind a bűncselekmény tényállási elemeit, mind pedig a minősítését illetően.

37 Így a kettős büntethetőség értékelése szempontjából releváns tényező – maga a 2008/909 kerethatározat 7. cikkének (3) bekezdése értelmében – az, hogy egyrészről a bűncselekmény alapján a kibocsátó államban hozott ítéletben tükröződő tényállási elemek, másrészről pedig a bűncselekménynek a végrehajtó állam joga szerinti meghatározása egymásnak megfeleljenek.

38 A fenti megfontolásokból az következik, hogy a kettős büntethetőség értékelésekor a végrehajtó állam illetékes hatóságának feladata annak vizsgálata, hogy a bűncselekménynek a kibocsátó állam illetékes hatósága által hozott ítéletben tükröződő tényállási elemei, amennyiben a végrehajtó állam területén követnék el azokat, ebben az államban is büntetendőek lennének-e.

39 Másodsorban a 2008/909 kerethatározat 7. cikke (3) bekezdésének és 9. cikke (1) bekezdésének szövegkörnyezete is a kettős büntethetőség ilyen értékelése mellett szól.

40 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 26. cikke értelmében a 2008/909 kerethatározat a tagállamok viszonyában több nemzetközi jogi eszköz helyébe lép, annak érdekében, hogy az (5) preambulumbekezdésének megfelelően erősítse a büntetőítéletek végrehajtása terén való együttműködést.

41 Márpedig e nemzetközi jogi eszközökkel ellentétben a 2008/909 kerethatározat mindenekelőtt a kölcsönös elismerés elvén nyugszik, amely elv a kerethatározatnak az EUMSZ 82. cikk (1) bekezdésével összhangban értelmezett (1) preambulumbekezdésének megfelelően az Európai Unión belül a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés „sarokköve", és amely az említett (5) preambulumbekezdése értelmében a tagállamok közötti, az egymás igazságszolgáltatási rendszere iránti, kölcsönösen érvényesülő különös bizalmon alapul (lásd ebben az értelemben: 2016. november 8-i Ognyanov-ítélet, C-554/14, EU:C:2016:835, 46. és 47. pont).

42 A kölcsönös elismerés elve a 2008/909 kerethatározat 8. cikkének (1) bekezdése értelmében azt jelenti, hogy a végrehajtó állam illetékes hatósága főszabály szerint elismeri a neki továbbított ítéletet, és haladéktalanul megteszi a büntetés végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

43 Amint azt a főtanácsnok az indítványának 36. pontjában megállapította, a kölcsönös elismerés ezen elve vezetett többek között – a 2008/909 kerethatározat 7. cikkének (1) bekezdésében – azon bűncselekmények felsorolásához, amelyekre nézve a kettős büntethetőség vizsgálata nem szükséges.

44 Egyébiránt még az e felsorolásban nem szereplő bűncselekményeket illetően is meg kell állapítani, hogy a kerethatározat 7. cikkének (3) bekezdése megteremti a végrehajtó állam azon egyszerű lehetőségét, hogy az ítélet elismerését és a büntetés végrehajtását a kettős büntethetőség feltételének teljesülésétől tegye függővé.

45 Ebben az összefüggésben e lehetőség alapján a tagállamok, amint azt a főtanácsnok is megjegyezte az indítványának 68. pontjában, megtagadhatják az ítélet elismerését és a büntetés végrehajtását olyan magatartások esetében, amelyeket nem tekintenek erkölcsi szempontból kifogásolhatónak, és amelyek így nem minősülnek bűncselekménynek.

46 A fenti tényezőkből az következik, hogy a kettős büntethetőség feltétele az ítélet elismerése és a büntetés végrehajtása elvének főszabálya alól kivételt képez. Ennélfogva az ítélet elismerésének és a büntetés végrehajtásának a kettős büntethetőség hiányára alapított – a 2008/909 kerethatározat 9. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerinti – megtagadása okának alkalmazási körét szigorúan kell értelmezni, az elismerés és a végrehajtás megtagadása eseteinek korlátozása érdekében.

47 Ennélfogva a kettős büntethetőségnek a végrehajtó állam illetékes hatósága által történő – e kerethatározat 7. cikkének (3) bekezdésében hivatkozott – értékelése annak vizsgálatára irányul, hogy a bűncselekménynek a kibocsátó állam illetékes hatósága által hozott ítéletben tükröződő tényállási elemei a végrehajtó államban is büntetendőek lennének-e, amennyiben ezen állam területén követnék el azokat.

48 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság megjegyezte, hogy az alapügyben szóban forgó bűncselekmény egy cseh hatóság által meghozott határozattal szembeni jogsértésnek, következésképpen a Cseh Köztársaság által védett érdek megsértésének minősül, úgyhogy a kettős büntethetőség feltétele semmi esetre sem tekinthető teljesítettnek.

49 Mindazonáltal a kettős büntethetőség értékelésekor a végrehajtó állam illetékes hatóságának nem azt kell vizsgálnia, hogy a kibocsátó állam által védett érdek sérült-e, hanem azt, hogy amennyiben a szóban forgó bűncselekményt abban a tagállamban követik el, amelynek hatálya alá e hatóság tartozik, úgy lehetne-e tekinteni, hogy e tagállam nemzeti joga által védett hasonló érdek sérült.

50 Harmadsorban emlékeztetni kell arra, hogy a 2008/909 kerethatározat 3. cikkének (1) bekezdése szerint e kerethatározat célja azon szabályok megállapítása, amelyek értelmében a tagállamok az elítélt személy társadalmi beilleszkedésének elősegítése érdekében elismernek egy ítéletet és végrehajtják a büntetést.

51 Márpedig e kerethatározat 9. cikke (1) bekezdése d) pontjának szigorú értelmezése hozzájárul az elítélt személy társadalmi beilleszkedésének elősegítésére irányuló célkitűzés megvalósításához, különösen egy olyan helyzetben, mint amelyről az alapügyben szó van, amelyben ez a személy a végrehajtó állam állampolgára.

52 A jelen ügyben a Bíróság elé terjesztett iratokból kitűnik, hogy J. Grundzát a cseh illetékes hatóság többek között amiatt ítélte el, hogy e tagállam területén gépjárművet vezetett annak ellenére, hogy a cseh hatóság határozatában kiszabott járművezetéstől eltiltás hatálya alatt állt.

53 Annak értékeléséhez, hogy a kettős büntethetőség feltétele teljesül-e az alapügyben, az ítélet elismerésére és a büntetés végrehajtására hivatott, kérdést előterjesztő bíróságnak tehát meg kell vizsgálnia, hogy amennyiben e tényállási elemek – vagyis a járművezetéstől eltiltó határozat ellenére

véghezvitt gépjárművezetés – azon tagállam területén valósulnak meg, amelynek hatálya alá e bíróság tartozik, e tagállam nemzeti joga szerint is büntetendőek lennének-e. Amennyiben igen, a kettős büntethetőség feltétele teljesítettnek tekintendő.

54 A fenti megfontolások összességére tekintettel a feltett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2008/909 kerethatározat 7. cikkének (3) bekezdését és 9. cikke (1) bekezdésének d) pontját úgy kell értelmezni, hogy a kettős büntethetőség feltétele teljesítettnek tekintendő egy olyan esetben, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amennyiben a bűncselekménynek a kibocsátó állam illetékes hatósága által hozott ítéletben tükröződő tényállási elemei a végrehajtó államban is büntetendőek lennének, ha ezen állam területén követnék el azokat.

A költségekről

55 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (ötödik tanács) a következőképpen határozott:

A 2009. február 26-i 2009/299/IB tanácsi kerethatározattal módosított, a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés-büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat 7. cikkének (3) bekezdését és 9. cikke (1) bekezdésének d) pontját úgy kell értelmezni, hogy a kettős büntethetőség feltétele teljesítettnek tekintendő egy olyan esetben, mint amely az alapügy tárgyát képezi, amennyiben a bűncselekménynek a kibocsátó állam illetékes hatósága által hozott ítéletben tükröződő tényállási elemei a végrehajtó államban is büntetendőek lennének, ha ezen állam területén követnék el azokat.

Aláírások